

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۵ جون ۲۰۱۹

"ملا که حج رفت، مار بود اژدر گشت"

جمعه- ۲۴ جوزا ۱۳۹۸ - کابل: حاکمیت دست نشاندۀ در این اواخر آگاهانه و هدفمند می خواهد اوضاع عمومی کشور به خصوص چگونگی تبانی باداران شان را با طالب چنان در ابهام و تاریکی قرار دهد که نه تنها عوام از دیدن وقایع اصلی عاجز بمانند بلکه جم غفیری از قلم به دستان و شبه روشنفکران نیز قادر نگردند، برنامه ها و آمادگی های دولت دست نشاندۀ را جهت استقبال از آمدن طالب متوجه شوند. یکی از این آمادگی ها و به اصطلاح فرش سرخ به پیشواز شان پهن کردن، تبلیغ این نکته است که گویا طالب امروز طالب دیروز و زمان حاکمیت نیست، یادداشت امروز را صرف به افشای همین نوع تبلیغات اختصاص داده ام:

۱- قبل از این که صحت و سقم ادعای "طالب امروز طالب دیروز نیست" بپردازم توجه تان را به نکات آتی جلب می نمایم:

الف- از لحاظ اعتقادی، بهترین و شایسته ترین طالب همان است که پای جای پای محمد پیغمبر اسلام بگذارد، یعنی در اعتقاد و عمل همان کند که پیغمبر در زمانش انجام داده و اگر امروز زنده می بود، همان کار را انجام می داد.

ب- ما می پذیریم که طالب و جنبش طالب در کل جانشینان اصیل و پروپا قرص محمد پیغمبر اسلام می باشند و تمام کردار و افعال شان متکی به آیات قرآن و سنت پیغمبر می باشد.

پ- پیغمبر قبل از آن که به قدرت برسد یعنی از مکه به مدینه هجرت نموده اساس یک حاکمیت مطلقه را پی ریزی نماید، در تمام زمان اقامتش در مکه یعنی زمانی که ضعیف و از قدرت دور بود، دم از مصالحه، تحمل، آزادی عقیده و هر کسی را دین و آئینش می زد. در حالی که تاریخ و آیات قرآن با صراحت شهادت می دهند که همان محمد به محض رسیدن به قدرت به خصوص بعد از فتح مکه و غلبه بر قریش، برای تمام ساکنان شبه جزیره عربستان فقط ۶ ماه مهلت داد تا اسلام بیاورند و ریاست وی را بپذیرند و به تمام مسلمانان حکم صادر نمود که بعد از ۶ ماه "کفار" را در هر جائی از شبه جزیره عربستان که یافتند، سر ببرند.

ت- هر چند از لحاظ مذهبی می تواند اختلافاتی بین "خمینی" و "ملا عمر" وجود داشته باشد مگر در اطاعت هر دو از روش محمد و آیات قرآن کمترین اختلافی وجود نداشت. چنانچه "خمینی" و "ملا عمر" هر دو قبل از رسیدن به قدرت به مردم همان وعده هائی را می دادند که محمد در زمان دوری از قدرت داده بود. تاریخ شاهد است که این هر دو هم

به تبعیت از پیغمبر شان، به محض رسیدن به قدرت ماهیت اصلی شان را نشان داده، دمار از روزگار خلقهای ایران و افغانستان کشیدند.

۲- هرگاه گذشته و درسهای تاریخ را در مورد طالب به یک سو گذاریم و بپذیریم که طالب به مرض محرقة سیاسی گرفتار بود و اکنون که عرق کرده و تیش فرو نشسته دیگر مریض نیست و نمی خواهد مانند گذشته تاریخ را به عقب برگرداند یعنی ادعائی را بپذیریم که اینک ایادی طالب آن را نشخوار می نمایند.
در چنین صورتی باید این اندازه مغز داشته باشیم که بگوئیم "گذشته را صلواة" راجع به امروز چه؟
هموطنان گرامی!

همه حق و وظیفه داریم در مقابل چنین تبلیغاتی از بلندگویان طالب بپرسیم:
هر نهاد مدعی قدرت، قبل از رسیدن به قدرت نمونه های جامعه ای را که می خواهد اعمار نماید در درون خانه اش و در مناطقی که تحت کنترلش است به نمایش می گذارد یا به عبارت دیگر روال حیات اجتماعی و سیاسی در مناطق آزاد شده نمونه آن جامعه ایست که نهاد مورد نظر در صورت پیروزی آن را اعمار خواهد نمود.
وقتی چنین است، آیا کسی گفته می تواند که در مناطق تحت سیطره طالب، تغییری در طرز زندگی مردم با زمان حاکمیت آنها به وجود آمده است؟

آیا مناسبات پدرسالارانه شبه برده داری در درون خانواده نسبت به زنها در آنجا تغییر یافته است؟
آیا مناسبات فرهنگی در تمام سطوح آن به خصوص ایجاد مکاتب برای پسران و دختران در آن مناطق تغییر یافته است؟
آیا رابطه بین حاکمیت و مردم عادی از رابطه "امیر و تبعه" تغییری نموده است و مردم شهروند شده اند؟
آیا انسانهایی که در تحت سیطره طالب زندگانی می نمایند، دارای آزادیهای دموکراتیک و حق و حقوقی شده اند؟ و ...
هموطنان گرامی!

وقتی از این منظر به قضایا نگریسته می شود، می بینیم که طالب دیروز با طالب امروز هیچ گونه تفاوتی ندارد. همان تاجر و استبداد دیروزی هنوز هم حکمفرماست. در نتیجه می باید همه هوشیارانه آمادگی بگیریم تا در زمان تسلیمی قدرت به طالب، غافلگیر نشویم. طالبان مارانی هستند که بعد از رفتن حج اژدها گشته اند.

سرکها ما را می طلبد!!